

40. Modersohn E. Nyáry P.

Meg kell-e térnünk? Kinek kell megtérnie?

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 40. Modersohn E. Nyáry P. - Meg kell-e térnünk? Kinek kell megtérnie?

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

Sokat vitatott kérdés.

Nekünk azonban nem az a fontos, hogy mit felelnek e kérdésre az emberek, hanem az, hogy mit mond róla a Biblia?

A mi hitünknek és cselekedeteinknek egyedüli zsinórmértéke és szabályozója az Isten Igéje. Beszél-e a Biblia a megtérésről?

Nagyon sok helyen beszél róla. És éppen azért kár, hogy a templomi szószékekről ritkán hangzik megtérésre hívó beszéd. Annyi bizonyos, hogy a megtérésről nem hangzana el annyi téves nézet az emberek között, ha többet beszélnék róla. Még ma is vannak olyan szószékek, melyekről sohasem prédikálnak a megtérésről. A gyülekezet semmit sem hall erről az istentiszteleteken, a gyermekek nem hallanak róla a hittanórákon, a betegeknek sem beszélnek róla sem a lelkészek, sem a látogatóik. Hogyne uralkodnék hát homályos felfogás az életünk egyik - talán - a legalapvetőbb dolgáról, melyről nem hallanak soha. A pogányok megtérése már ismerősebb. Annak sokan örülnek, ha egy pogány megtér az evangélium egyházába, de hogy meg kell-e térniök azoknak a keresztyéneknek is, akik keresztyén egyházban nőttek fel . . .?

Igen, talán a botrányos életű bűnösöknek: iszákosoknak, a börtönviselt egyéneknek, vagy megbotránkozást okozó, cégéres bűnben élőknek szól ez a felhívás!

De jóra való, tisztességes embereknek mi szükségük lenne a megtérésre?

Néha azonban akadnak lelkészek, evangélikátorok, prédikátorok, esetleg világi pályán lévők, akik a Biblia tanítására hivatkozva a megtérést sürgetik. Ilyenkor kérdések támadhatnak bennünk.

Micsoda képtelenség? Hogy nekünk is meg kell térnünk? Nem vagyunk mi pogányok, sem rablók, sem csalók. Jóra való, tisztességes emberek voltunk mindig. Rólunk ugyan nem mondhat senki semmi rosszat. Még ilyen vélekedést is lehet hallani, hogy van papunk, - vajon nem megmondta volna-e már régen, ha meg kellene térnünk? Ő csak tudja, azért tanulta a teológiát.

De, ha egyes lelkészek nem is prédikálnának a megtérésről, ez az igazságon mit sem változtat.

A Biblia, a mi lábaink szövétneke, az pedig telve van a megtérést sürgető, sőt követelő felhívásokkal. **A Biblia** - lelkészek és evangélikátorok nélkül is - **meggyőzi olvasóit**, hogy meg kell térniök, mint azt a házaspárt is, akik elkezdtek együtt olvasni az Isten Igéjét. A férj nem sok idő múlva így szól: "Hallod-e feleségem, a mi életünk nem felel meg a bibliában

olvashatóknak!" Majd azt mondta: "Feleségem, nekünk meg kell térnünk." És valami olyan ment végbe ami egész életüket átformálta.

Sohasem beszélt senki nekik a megtérés szükségességéről, - de az Isten Igéje, a Biblia meggyőzte őket lakásuk falai között is, hogy valami nagyon fontos dolog hiányzik az életükből.

Tehát nem a "kegyeskedők", a pietisták" túlzása a megtérés sürgetése, hanem Isten igéjének határozott parancsa, melyet megtalálhatunk mind az ó, mint az új testamentum nagyon sok helyén.

Itt talán nincs is szükség rá, hogy felsoroljuk a Biblia valamennyi idevágó helyét, - bárki kikeresheti magának. De kedves olvasó, hadd mutassunk rá néhányra.

Ezékiel 33:11. *"Élek én, ezt mondja az Úr Isten: Nem akarom az istentelen (hitetlen) halálát, hanem, hogy az istentelen megtérjen az ő útjáról és éljen! Térjete meg, térjete meg azért a ti gonosz útaitokról! Miért halnátok meg, ó Izrael háza?"*

Zsoltár 7:13 *"Ha meg nem tér a hitetlen, Isten az ő fegyverét megélesíti, az ő ívét kifeszíti és céloz."*

Ap.Csel.3:19 *"Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek."*

Ha valaki azt kérdi: meg kell-e térni? - a válasz csak ez lehet: - Igen, mert az Isten Igéje mondja, az Úr parancsolja. De, hát miért kell megtérnem? Hiszen Ezékielnél azt mondja az Úr, hogy az *"istentelen térjen meg"*, - én csak nem vagyok istentelen? Igazad lehet! Abban az értelemben, amelyben ma használjuk ezt a szót, nem vagy talán istentelen. Durva gonosztevők, istenkáromlók, istentagadók méltók e névre. Te nem tartozol ezek közé, amint mondod. Helyes! De tudod-e, hogy a Bibliában e szónak más értelme van?

Istentelen, annyit jelent, mint Isten nélküli, Istentől elszakadt. De az Istentől a bűn szakít el, tehát minden bűnös Istentől elszakadt. A bűn választó falat képez Isten és ember között. A bűn elválaszt Istentől, Isten nélkülivé, *istentelenné* tesz.

Természeténél fogva minden ember bűnös, tehát minden ember istennélküli, vagyis istentelen. **Nem kell azzá lennünk, mert már azok vagyunk.** Mint bűnösök jövünk a világra, s születésünktől fogva a bűn rettenetes hatalma alatt állunk. Ezt mindenki tapasztalhatja. Egész kicsiny gyermekeket látunk dacolni, lopni, hazudni stb. Ki tanította rá őket? Szülőiktől látták talán? Lehetséges ez is, De nem is kellett nekik megmutatni, anélkül is tudják. A bűn kormányoz születésüktől fogva.

Napjainkban sokat beszélnek öröklött terheltségről. Amikor valaki valamely borzalmas dolgot visz véghez, utána járnak, nem terhelt-e? Nem volt-e atyja iszákos, vagy más bűnük volt talán a szülőknek?

Mindannyian terhelték vagyunk. **A bűn a mi öröklött terhünk.** Nem kell valami különös bűnt elkövetnünk, a bűnök, melyeknek hatalma alatt állunk, választanak el és tesznek Isten nélkülivé, vagy mint az Írás monja: istentelenné. És mert *istentelenek* vagyunk, születésünktől fogva, azért van szükségünk a megtérésre.

Pál apostol az efézusi levélben hitetlenség fiainak nevezi az embereket, ami annyit tesz, hogy hit nélkül jövünk a világra. **Öröklött bűnről beszélhetünk, de öröklött hitről nem.** Öröklött hit nincsen. Ha atyád jámbor hívő ember volt, még azért neked nincsen hited. Saját magadnak kell hithez jutnod. Azt is Pál apostol mondja, hogy mi természetből fogva a harag fiai vagyunk. Éppen azért vagyunk a harag fiai, mert a hitetlenség fiai vagyunk. Az Istenünk nem olyan Isten, akinek az istennélküli lélek tetszenék. A gonosz nem állhat meg előtte. A bűn iszonyú neki. A bűnben élő ember a harag fia, Isten haragja alatt áll.

János, a szeretet apostola két csoportra osztja az embereket: Isten gyermekei és Ördög gyermekei csoportjára. A János 1:12 szerint egészen világos, hogy Isten gyermekévé csak akkor lesz az ember, ha Jézust befogadja. Isten gyermekévé tehát **lesz** az ember, míg Ördög gyermeke **már** a világra születés pillanatában.

"Ami testből született, test az" - mondja Jézus. Pál apostol pedig arra mutat rá, hogy "akik testiek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt," mert "a testnek bölcsessége ellensége Istennek." (Róma 8.)

A testi embernek lelki emberré kell lennie, mert "ha test szerint éltek meghaltok."

Meg kell-e térnünk? - így hangzik a kérdés.

Igen, mert Isten Igéjében erről beszél. Kívánja azért, mert bűnösök vagyunk, mert bűn miatt Istentől elszakadtunk. Azért, mert a hitetlenség, a harag, az Ördög fiai, mert testiek vagyunk.

Alapos megváltozásnak, megújulásnak kell véghezmenni bennünk, hogy alkalmasak lehessünk Isten országára, a boldog mennyországra.

Rádöbrentél-e már arra, hogy neked is meg kell térned? Ha meg nem térsz, Isten Igéje szerint te is elvesztél!

Ne kételkedj hát tovább, ne vitasd, hogy terád nem vonatkozik e kérdés. Gondold végig és ismerd el, hogy az Isten Igéje rád is vonatkozik, **születésedtől kezdve te is bűnös vagy.** Alázd meg magad Jézus előtt és ismerd el, hogy Isten mércéje szerint bűnös és ezért kárhozatra méltó vagy és térj meg!

Mentsd meg a lelkedet, míg megmentheted!

Ma még megtérhetsz!

Holnap? Lehet, hogy holnap már nem lesz a tied e lehetőség!

Elveszett, vagy megtalált vagy-e?

Lukács evangéliumának 15. részében három történetet beszél el az Úr: az elveszett juh, az elveszett garas és az elveszett fiú történetét. A három történet lényegesen különböző.

Az elveszett juh eltévedt és egyedül bolyong a pusztában. Az eltévedt állat félelmében hangosan **bégetni kezd.** A pásztor, aki észrevette juhának eltűnését, keresésére indul. De hol keresse? Íme egy gyenge hang ütődik fülébe. Talán az elveszett juhocska hangja? A hang után

megy. Mindig közelebb és közelebb hangzik a szegény állat fájdalmas bégetése, míg végre **megtalálja** elveszett juhát, melynek panaszos hangja mutatta meg a hozzávezető útát.

Az elveszett garas története már másként hangzik. **A garas tehetetlenül fekszik** s nem hívhatja fel magára a kereső asszony figyelmét. Ott hever a porban s meg kell várnia, míg a seprő leszedi róla a port s a világosság reá vetheti fényét. **Maga nem segíthet** a kereső asszonynak. Az asszony egyedül keresi, míg végre rátalál.

A harmadik történet ismét másként hangzik. A fiú elhagyja az atyai házat és abban az ő elszomorodó atyját. Míg a pénze tart, addig hiába is jutna eszébe az atyjának minden intése és kérése. Az atya legfeljebb annyit tehet, hogy imádkozik érte. Talán majd eszébe jut az atyai ház, ha eltékozolja mindenét. És úgy történik minden, ahogy az atya elgondolta. Ó, az atya ismeri az ő fiát! Fokról-fokra süllyed a moslékig. Ekkor magába száll. **Eszébe jut az atyai ház, az elhagyott otthon.** És elhatározza: felkelek és elmegyek az én atyámhoz.

Útra kel. Édesatyja nap-nap után ott várja már és figyeli az országútát, hátha megpillanthatja visszatérő fiát. És egyszer csakugyan! Feltűnik elveszett fiának alakja. Elébe fut, átöleli karjaival. Azt elveszett fiú is megtaláltatott.

Vajon miért mondotta el Jézus így egymás után e három példázatot? Azért, hogy reá mutasson arra a tényre: az emberek, úgy ahogy vannak, **elveszettek. De meg kell találatniuk.**

Ez a megtalálás azonban különbözőképpen történhet meg. De nem a **hogyan**, a **miként** a fontos, hanem a **megtaláltatás**. Vannak emberek, akik az elveszett garashoz hasonlóan, nem működnek közre megtaláltatásuknál. Az Úr végzi el itt az egész munkát. Ismét vannak olyan esetek is, midőn az Úr ugyan a fő munka, mint a jó pásztoré a juhocska megtalálásánál, de ahol az ember is segít s az ő kiáltása, sírása, könyörgése által - ha szabad így mondani - magára vonja az Úr figyelmét. Olyan esetek is vannak, midőn **úgy látszik**, mintha mindent maga tenne az ember, maga keresi a haza vivő útát és tér vissza az atyai házba.

Ebből látjuk, hogy a mi **Istenünk nem sablon szerint munkálkodik.**

Különböző módon keresi fel a tőle elszakadt, és elveszett gyermekeit és hívja ki a bűn nyomorából, elveszett állapotukból. És nem nyugszik, míg meg nem találja azokat.

Azért kérdelem tőled is: **téged megtalált-e már? Vagy még mindig elveszett vagy?** Mily régóta keres a jó Pásztor téged is! Nem akarod, hogy megtaláljon? Ó eddig még mindig kibújtál feléd nyújtott karjai alól.

Talán el is kerülted azt a helyet, ahol tudtad, hogy találkoznál Vele? Talán összejövetelre hívtak - de nem fogadtad el a meghívást. Attól féltél, hogy ott megtalálhat az Üdvözítő Jézus Krisztus. Ne kerüld el továbbra is Megváltódat. Üdvödet kerülöd el, ha Őt elkerülöd. Te szegény garas, milyen az ábrázatod! Az Isten képmása letörlődött rólad. Mit csinált belőled a bűn? Még van számodra reménység! Az Úr keres, Ő még nem vetett el.

Hát te szegény tékozló fiú, meddig nyögsz még a bűn szolgálatában. Mit köszönhetsz a bűnnek? Csak a megterhelt lelket, boldogtalan szívet? Térj vissza ahhoz, aki elveszített.

*Óh jer haza! A bűn országából,
Hol csak a kín s baj honol,
S a kisértő gúnyol,
Elveszett fiú, oh jer haza!*

Tudod-e, hogy atyád vár reád? Még mélyebbre akarsz süllyedni? Még nem volt elég a mélység gyötrelme, üressége és büntetése, bűn-keserve?

Ne várj tovább, kelj fel és jőjj. Ne félj hazajönni! Ó, hogyan örül a pásztor, midőn vállára veheti megtalált juhát! Mily boldog a szegény elveszett állat megmentője karjai között.

Ó, hogyan örül az asszony a megtalált garasnak! Mily örömmel mutatja meg szomszédainak!

De micsoda egy garas, egy juh, egy elveszett fiúhoz képest!

Mily öröm tölti meg az atyai házat, midőn az elveszett fiú hazatér. Tulkot vágnak le és vígadoznak.

Isten angyalai örvendeznek egy bűnös ember megtérésén s a Megmentőnek dicsérő éneket zengenek.

Hát te nem akarsz megmenekülni, és örömet szerezni a te Istenednek? Még sem jössz, hogy végre beteljesedjenek a kegyelem trónjához éretted felküldött fohászok?

Ó bár rólad is el lehetne mondani: **megtaláltatott, megtaláltatott! Haza érkezted!**

A megtérés kinek a munkája?

"Téríts meg engem és megtérek; mert te vagy az én Uram Istenem." Jer. 31:18

"Ha valaki nem akar megtérni, Isten megélesíti az Ő fegyverét, kifosztíti ivét és céloz." Zsolt 7:13

Hogy a megtérés szükséges, azt világosan megérthetjük a Szentírásból. De hogyan is megy ez végbe?

Részt vehet-e benne az ember, vagy egyedül Isten Szentlelkének a munkája? Egyesek szerint: Isten műve, amelyben az embernek nincs része. Akik így vélekednek, azok csak az elveszett garas történetét tartják szem előtt s a másik két példázat tanítását figyelmen kívül hagyják.

Hány megtéretlen ember szól így: "Még nem jött el az én óráim, de reménylem, hogy egyszer eljön."

Aki így beszél, az Úr Istennek veti a szemére, hogy őt még nem térítette meg. - Mintha ő meg akart volna térni, de Isten nem akarta. Tehát Isten a hibás abban, hogy ő még mindig a széles úton jár.

Mi ez? Káromlás!

Kell-e nekünk még az Isten szabadító cselekvésére várni, mikor ez már régen megtörtént?

Jézus golgotai kereszthalála bizonyítja Isten cselekvő szeretetét, erre már nem kell várnia senkinek. **"Ímé, itt a kellemetes idő, ímé itt van az üdvösség napja."** Azt is tudjuk az Igéből, hogy Isten minden embert üdvöztíteni akar. Isten mindent megtett ezért. Még többet is tegyen? Nem adta oda egyszülött Fiát? Az Úr Jézus nem tette le saját életét? Az Úr a maga részéről mindent megtett az elveszett világ és benne a te megmentésedért. Jézus valóban elmondhatta a kereszten: **"elvégeztetett!"**

Isten mindent megtett! Rajtad a sor, hogy az Úr megmentő kegyelmét hittel elfogadd. Mindent elvégzett, de hiányzik még valami! **Az, hogy te is cselekedj és mindezt hittel elfogadd.**

Egy hívő lélek mondta: **Megtérni annyi, mint ellenállásunkat feladni.** Úgy van! Megtérni annyi, mint Isten megmentő kezét megragadni.

Két bibliai vers áll a fejezet élén. Az első pillanatra egymásnak ellentmondani látszanak. Egyik vers szerint Isten tette, másik szerint az ember döntése a megtérés.

Hogy egyeztethetjük össze e két verset?

A Szentlélek világossága mellett csodás összhanggá lesz e látszólagos ellentét.

Jeremiás 31:18 verse így szól: **"Téríts meg és megtérek!"** Az Úr akarja, hogy megtérjünk. Mily csodás szeretettel kér bennünket gyakori engedetlenségünk dacára: Add nekem a te szívedet! És mily nagy az Ő várakozó türelme! Mily türelemmel munkált Izrael népéért is! És mint fáradozik ő ma is egyetlen lélekért is! Vagy azt hiszed, hogy teéretted még nem tett meg mindent. A vak nem látja a nap sugarát, de a melegét ő is megérzi. Gondold végig hogyan fáradozott érted Jézus, és hogyan szenvedett érted?

Lehet, hogy konfirmáltatásod alkalmával, midőn ígéretet tettél az Úr asztalánál, már akkor serkentett az ünnepélyes alkalommal. Lásd be, Isten hányszor akart már magához téríteni.

Hányszor ültél a templomban, miközben az igehirdető szájából hangzó ige megérintette szívedet. Érezted, hogy neked szól, téged eltalál az Úr igéje, de igyekeztél kitérni előle.

Az Úr akart téged akkor is megérinteni és magához téríteni.

Midőn örömeidet adott az Úr, áldásával halmozott el, megnyerésed, megtérítésed volt akkor is a célja, és az Ő akarata. Lehet, hogy gyermeked, vagy házastársad sírjánál kellett megállnod, hogy búcsút végy szeretteidtól. Amikor fájdalomadban segítséget kerestél akkor is megtéréseidet akarta munkálni az Úr.

Amikor üdvösségedről beszéltek neked és bátran szemedbe mondták, hogy el kell fogadnod a megváltásodat, meg kell változtatnod életedet, az Úr akart megtéríteni.

Bibliát olvastál, vagy egy evangéliumi füzet került a kezébe, talán egy keresztyén könyvet kínáltak neked, az Úr akarta azzal is döntésre vinni a szívedet, Ő akart magához téríteni.

Hogy ez a füzet a kezébe került nem véletlen, **vedd azt is úgy, hogy az Úr akar megtéríteni!**

Az Úr minden lélekhez közelít és pedig nem egyszer, hanem többször is. És bizonyos vagyok benne, hogy tehozzád is sokszor közelített már. Nem látod-e az Ő újját életed eseményeiben?

Isten **akarja** megtéréseidet! Hát **te akarod-e?**

Jeruzsálem népe **nem akart** Jézushoz sietni. (Luk. 13:34.)

Az Úr akarja, hogy megtérjünk, de **nem kényszerít**.

Kér, hív, int, de **kényszerít** nem használ. Ő **önkénteseket** akar. Önkéntes imádókat akar, szabadon döntő, ingyen kegyelmet elfogadó gyermekeket. Szabadságodban áll megmentetni vagy elveszni. De ha elkárhozol, az Úr nem lesz hibás abban. A hibás te leszel, mert **nem akartál**.

Ezért mondja a zsoltár író: Aki **nem akar** megtérni, az ellen **kifeszíti** ívét az Úr. Aki nem akar! Tehát a megtérés a mi akaratunkon is áll!

Ha mi akarunk, Isten már régóta akarja!

De ha akarja is az Úr, elveszünk, - dacára a húsvéti, a pünkösti kegyelmi tényeknek, - elveszünk, ha mi nem akarjuk.

Akarsz-e megtérni? Akarsz-e igent mondani a mennyei kérőnek, a Szentléleknek, ki az ő Ura számára menyasszonyt keres?

Akarsz, vagy nem akarsz?

Mennyi idő repült el úgy, hogy nem akartál. Mennyi örömet és békességet vesztettél el emiatt? Lehet, hogy megöszült öreg vagy már és még mindig nem fogadtad el Jézus Krisztust Megváltódnak? Meddig akarsz még várni? Mennyi időd van még? Nem tudod. Siess, dönts mellette, mentsd meg a lekedet.

Ifjú vagy talán? Tudod-e, hogy a temetők sírjaiban ifjak is porladnak? Ne hidd, hogy ráérsz még e kérdéssel foglalkozni! Ki biztosít, hogy hosszú életű lehetsz? S ha úgy lenne is, lesz-e még alkalom az Úr mentő kezét megragadnod?

"Aki nem akar megtérni, az ellen kifeszíti Isten az Ő ívét és céloz." Mit jelent ez? Azt, hogy aki nem akar megtérni, annak számára nincs menekvés. Közel jutottál-e az Úrhoz, vagy távol vagy tőle, az mindegy. A meg nem tértekre halál vár.

Az sem számít, hogy "jámbor" voltál vagy sem. Vasárnapi iskolai tanuló voltál-e vagy lelkesz - szövetségi tag vagy vezető, - szépen tudtál-e beszélni, vagy imádkozni, mindez semmit sem ér, ha még nem tértél meg Őhöz.

Mennél jobban megismered Isten igéjét, annál nagyobb a felelősséged, hogy Jézus mindeneket megelőző felszólításának nem tettél eleget. Jézus ezekkel a szavakkal kezdte el a 3 éves munkáját. **"Térjete meg, mert elközelített a mennyeknek országa!" És akiknek mondta azok nem voltak pogányok!**

Megtértél-e? Ha magad előtt is ki mered mondani, őszinte és becsületes válaszod: "nem", akkor újra felkínálja neked a döntés lehetőségét Jézus. Siess és hozd rendbe az életedet, fogadd el megváltódnak Őt, és köss szövetséget vele az örök életre.

Ó, bár így szólnál: Meggyőzött az Ő szerelme, az Övé vagyok e perctől fogva! Elfogadom a felkínált kegyelmét, az értem kiontott drága vérért.

Rajtad áll a döntés! Akarsz-e megtérni?

Kinek kell megtérni?

Isten igéje azt mondja: "**Aki nem akar megtérni, az ellen kifeszíti Isten az Ő ívét és céloz.**"

Ez a kitétel: "aki", annyit jelent: "Mindenki". E versből következik, hogy mindenkinek meg kell térni. A Római levél világosan rá mutat, hogy Isten előtt egy ember sem igaz természeténél fogva. Beképzelted magadnak, hogy igaz vagy, de a képzelődés nem tarthat meg. A farizeusok is igaznak tartották magukat, mégis az mondta az Úr: "**Ha a ti igazságotok felül nem múlja a farizeusok igazságát, semmiképpen sem mehettek be a mennyországába.**"

Miután természeténél fogva egy ember sem igaz Isten előtt, tehát minden embernek meg kell térnie és ez által megszereznie a Krisztus igazságát, legyen az illető bármilyen állásban, kövessen bármilyen hivatást.

Meg kell tehát térniük a *lelkészeknek*, akik között is sokan vannak, akik a megtérésről, mint tapasztalati tényről nem beszélhetnek.

Meg kell térniük a *lelkészek feleségeinek*: akik között sokan vannak akiknek hite ennyiből, áll: "A férjem mondja".

Meg kell térniük a *presbitereknek* is! Milyenek voltak az első keresztyének presbiterei? Hitben buzgóságban igazán vénei az egyháznak! Hány hitetlen, templomkerülő, úrvacsorával soha nem élő ember vindikálja magának ma is a presbiter nevet! Igen, meg kell térniük nekik is! De meg kell térniük a *tanítóknak* és a *tanároknak* is. A hívő tanító áldás a reá bízott gyermekekre nézve. Az ifjú lelkekre mily elhatározó, döntő befolyást tud egy tanító gyakorolni! Fontos hát, hogy ők is megtérjenek, nemcsak saját maguk üdvösségéért, hanem a rábízottakért is.

Minden embernek meg kell térni: az *orvosoknak*, a *polgármestereknek*, a *katonáknak*, a *bíráknak*, az *ügyvédeknek*, a *kereskedőknek*, az *iparosoknak*, *értelmiségieknek*, a *munkásoknak*, a *napszámosoknak*! Minden *férfinak* és *nőnek*! Minden *ifjúnak* és minden *leánynak*!

Éppen azért **neked** is meg kell térted! Borulj le a kereszten érted szenvedett és meghalt, de feltámadott Jézus előtt és add meg magad neki. Fogadd el Őt Megváltódnak.

Mi a megtérés és mi nem az?

Először is arra feleljünk, hogy mit nem tekinthetünk megtérésnek?

A megtérés nem abból áll, hogy felhagyunk valamivel. Sokan azt gondolják, de nem ez a megtérés.

Itt van egy iszákos ember!

Iszákosságával aláassa saját egészségét, feldúlja családjá boldogságát. Egy világos pillanatban beismeri, hogy így nem mehet tovább. Elhatározza, hogy lemond az ivásról. Elmegy egy alkoholelvonó kezelésre, belép valamelyik antialkoholista vagy iszákosmentő egyesületbe, fogadást tesz, hogy többé nem iszik szeszes italt.

És csakugyan nem iszik. Mértékletes ember lesz! Megtért ő? Nem!

Mértékletessége még nem megtérés!

Itt van egy leány, akinek szenvedélye a tánc. Egyszer azonban súlyos betegségbe esik a tánc miatt. Ekkor lemond egész életére a táncról. Megtértnek mondható-e a lány?

Nem, azért még nem!

Nem abban áll a megtérés, hogy az ember többé nem iszik, nem táncol, nem dohányzik, nem kártyázik, nem teszi azt, amit eddig gátlás nélkül megtett, vagy ami eddig a legfontosabb volt számára. Hisz ekkor a börtön rabjai is megtértek lennének, azok sem tehetik a fent elsoroltakat. Nem! A megtérés nem valamiről való lemondásban, nem valaminek elhagyásában áll!

De abban sem áll, hogy az ember valamit tesz.

Hányan lesznek valamely evangéliumi szövetség vagy egyesület tagjává? De megtértek mondhatók-e azért, mert oda kezdenek járni? Vannak akik templomkerülők voltak s szorgalmas templomlátogatókká lesznek, házi áhítatot kezdenek tartani. . . . Megtértek mondható-e már ezért? Nehéz betegségben nyögő megtért-e mert imádkozik? Mindez még nem megtérés.

Fordulat, de még nem egész megfordulás. Jó, ha az iszákos lemond az ivásról, ha kerüli a kocsmát, jó, ha valaki templomba járni, imádkozni kezd. Nagyon szép szokás a házi áhítat is. De mindez magában véve még nem megtérés. A megtérés nem csupán a külsőségekben mutatkozik meg.

A megtérés: **visszatérés.**

Tehát két oldala van: a **visszafordulás** és a **visszatérés**. Sokan megelégednek a visszafordulással. Ezt vagy azt nem teszik többé és elhitetik magukkal, hogy ők megtértek. A bűn bántásukra van. Belátták, hogy legjobb lesz fölthagyni vele, mert elvesznek különben, és a régi bűnös életet szakítani akarnak. Ez határozottan jó. Ez Istentől van. De az Írás azt mondja: **"Szíveteket szaggassátok meg ne a ruháitokat."** Nem a külsőségekről való lemondást, hanem a szív alapos megújulását, új szív elfogadását kínálja az Úr. Ezért mondja Joel: **"Szíveteket szaggassátok meg és nem a ti ruháitokat és térjete meg az Úrhoz."**

Az Úrhoz való megtérésre van szükség és nem félúton való megállásra. Nem elég a mértéktelenséghez, egyháziassághoz, vagy a lelkészhez megtérni (ez utóbbira is gyakran van eset) hanem az Úrhoz kell megtérni.

Az Úr nélküli életet abbahagyni s az Úrral való életet megkezdeni, a gondolkodásunkat megváltoztatni, ez a megtérés. Letérni arról az útról, melyet az ember maga választott magának s reátérni arra az útra, melyen Jézus vezet. Saját bölcsességünket, erőlködésünket feladni s az Úr tanácsát keresni, ez az igazi megtérés.

Az Úr előtt megalázkodni, s az Ő hű alattvalójának lenni, - Jézust vezetőül választani - magunkat az Úrnak teljesen átadni, mint a menyasszony átadja magát a vőlegényének: nevét, akaratát, boldogságát, jövőjét és él többé nem önmagának, hanem az ő férjének.

Jézussal élő összeköttetésre jutni, ez a megtérés.

Megtértél-e már?

Letetted-e egész valódat határozottan az Úr kezébe?

Vannak, kik így felelnek:

"Ezt gyakran megtettem már." Balgatag beszéd!

Az ember nem szolgálhat két úrnak egyszerre. Vagy-vagy! Vagy átadod magad az Úrnak, vagy nem. Vagy az Úré vagy, vagy nem vagy az övé.

A nő a férjéé, mióta kezét nyújtotta neki, és fordítva is igaz. A házasságkötés nem ismétlődik naponként, az igen kimondásától érvényes az egész életre. Adj feleletet! Az Úré vagy-e már vagy még a régi gazdádé?

A megtérés jelei

A megtérés az új élet kezdete.

Az új élet tényekben nyilvánul meg.

Midőn a tarzusi Saul megtért és Pál lett az új neve, az emberek megdöbbenve nézték új életét. Mi lelte ezt az embert? Eddig a legdühösebb ellensége volt a keresztyéneknek és íme most még ő hirdeti a Krisztus evangéliumát! Mit felelt Pál a kérdezősködőknek? Ezt: Találkoztam Jézussal, megkérdezte mért üldözöl engem és én döntöttem mellette, megfordultam és elindultam arra amerre ő vezetett és követtem őt. "Megtértem"!

Minél mélyebbre süllyedt valaki, annál szembetűnőbb a megtérése. A megtérésnek biztos jelei vannak. Ilyen elsősorban a szeretet. János apostol azt mondja, **"Mi tudjuk, hogy a halálból átvitettünk az életre, mert szeretjük a mi testvéreinket."** Embertársaink szeretése, egyik jele a megtérésnek.

Saul üldözte a hívőket, de amikor Pál lett nemcsak Jézust kezdte el szeretni, hanem azokat is akik Jézuséi voltak.

"Valaki szereti atyjafiát, Istentől született az. Aki pedig nem szereti, az nem ismeri az Istent." (I.Ján. 4:7-8.)

A megtérés jele Isten igéjének szeretése

A természeti ember nem érdeklődik Isten Igéje, a Biblia iránt. Reá nézve az egy hétpecsétes könyv, unalmas, érthetelen.

Milyen kevés olyan ház van, ahol a Biblia állandó táplálék, ahol mindennap olvassák azt!

Az Isten Igéjét azonban nemcsak kevesen olvassák, hanem kevesen is hallgatják. Az emberek nagy része nem jár templomba. Minek? Tudják ők azt már régen, amiről ott beszélnek. Meg azután "nem kell azt komolyan venni", amit ott hirdetnek, nem lehet azt úgy sem keresztülvinni. Idejük sincsen templomba járni.

Azok az emberek, kinek nincs idejük az Isten igéjére mennyi minden másra pazarolják az idejüket. Mindenre mennyi idejük van! Sok hasznos és haszontalan dologra. Sétálni, sportolni, kuglizni, kártyázni, szórakozni, teniszezni, kirándulni, és sorolhatnánk tovább, csak Isten igéjére nem érnek rá.

A megtért ember azonban megszereti Isten Igéjét. Szüksége van rá. **"Mert nemcsak kenyérrel él az ember hanem minden Igével ami Isten szájából származik"**. Ezért szívesen olvassa Bibliáját. Reá nézve életnek forrása, örök életnek kenyere az. Neki nem unalmas az többé, mert az ő Istene beszél abból hozzá. Minden kérdésre abban találja meg a feleletet, minden sebre gyógyírt, minden bánatra vigasztalást, öröm forrás.

Jézus gyermeke Isten Igéje szerint él, **nem kényszerből, szabad döntésből**. Igyekszik egész életét hálából összhangba hozni az Ő követésével. Tudja, hogy a Biblia neki szól s nemcsak felséges ígéreteit, hanem intéseit, parancsait is hozzá intézi.

Érthető, hogy az átadott szívű, megtért ember szívesen megy oda, ahol Isten igéjét, tisztán és határozottan hirdetik s akadályokat is kész leküzdeni, csakhogy az ilyen alkalmakat el ne mulassza. Mert amilyen felbecsülhetetlen kincse az Ige naponkénti olvasása, éppen oly szükséges az Ige hallgatása is, mert a Szentlélekkel teljes igehirdetés mindig új fényt, új erőt ad a hívő emberek közösségében.

A megtért - Jézus mellett döntött - ember vágyódik olyan órák után is, ahol hívő testvéreivel együtt olvashatja az Igét és elmélkedhet a Biblia egyes szakaszai felett s arról eszmecserét folytathat testvéreivel.

A világi ember azt mondja: "Semmi szükségem az ilyen összejövetelekre. Ez már túlzás! Elég, ha vasárnap a templomban hallom az Igét."

Isten gyermeke azonban örvend, ha hívő testvéreivel - esetleg - szövetséget alkotva, haladhat mindig mélyebbre az Isten Igéjének megismerésében, az örök élet vizében.

A templomban a lelkész ritkán szólhat az evangéliumi hitélet mélyebb kérdéseiről. A lelkészeknek érdekesen kell beszélniök, abban a tudatban, hogy hallgatóinak nagy része megtéretlen emberekből áll, akiket mélyen szántó és döntés elé állító bibliai fejtegetések untatnak, esetleg elaltatnak. Isten gyermekei azonban nem akarnak mindig a felszínen járni . .

.Ők az Isten igéjének mindig mélyebb megértésére törekednek, erre pedig az összejövetelek adnak alkalmat.

Vajon ez már túlzás? - amint sokan állítják. Túloz-e az egészséges ember, ha naponta több ízben vesz táplálékot magához...?

S ha az elfáradó test meglankad, erejét meg kell újítania a megevett táplálékkal, és fel kell üdíteni. A különféle hatások alatt álló léleknek nem kell-e táplálkoznia megfelelő táplálékból?

Te hogyan ítéled meg ezt a kérdést?

Hogy vagy a Bibliával? Lábaid szövéténeke már? Útaid világossága-e? Szereted olvasni Isten Igéjét?

Ha nem? Akkor te még csak ott tartasz, ahol az az ember, akinek Jézus azt mondta, hogy **nem messze vagy az Isten országától, de még nem vagy belül, nem vagy megtért ember!**

A megtérés jele a rendszeres imaélet

Aki szívét és életét átadta az Úrnak, szeret az ő Istenével társalogni. Szoktál-e Vele társalogni?

- Imádkozol-e?
- Már hogyne imádkoznék - feleled.
- Hát hogyan imádkozol?
- Előveszem az imádságos könyvet és abból imádkozom minden reggel és minden este.
- Ennyi az egész?
- No, hát imádkozom én az asztalnál is evés előtt és után is.
- És?
- Ha szükség szorongat, akkor is imádkozom.
- Biztos, hogy jól imádkozol?

Csak annak van imakönyvre szüksége, aki nem tud imádkozni, éppen úgy, mint ahogy mankóra van a járni nem tudó sántának! Próbálj meg könyv nélkül imádkozni, azt elmondani Jézusnak ami a szívedet nyomja, vagy ami után vágyakozol.

Mily kevesen tudnak könyv nélkül imádkozni! Sajnos, de való! Hányszor álltam betegágy mellett, hol a házi nép nem tudott imádkozni. Éjszaka kellett talán a lelkészért küldeni, mert a szegény beteggel senki sem tudott imádkozni! Milyen elszomorító!

Imádkozni azonban nem annyit jelent, hogy a reggeli és esteli könyörgést elmondjuk, - esetleg a betanult verset elsusogjunk, - hanem ima nélkül semmit sem tenni az jelenti a **valódi imaéletet**, ez az imádkozás. És ez lehetséges. **Amint lélegzet nélkül nem lehet élni, éppen úgy nincs lelkiélet ima nélkül.**

A megtért ember egyszer csak rájön, hogy ő magában senki és semmi, semmit sem tehet. Ezért viszi kicsiny és nagy szükségleteit az Úr elé és neki mond el mindent. Aki az Isten kegyelmét és szeretetét tapasztalta, az tudja, hogy az Úr előtt semmi sem csekélység:

"Nincs oly picinyke fájdalom

Mit meg nem értenél."

Aki Őhozzá megy, azt semmiképpen el nem veti.

Hányan nyögnek a gondok terhei alatt!

Lehorgasztott fejjel, bánatos arckifejezéssel hányan hordták életük keresztjeit!

Miért e felesleges teher cipelése? Hiszen az Úr felszólít, hogy vessük Ő reá minden gondjainkat a mi imádságunkban!

"Minden bűnöm, keservem

Az Úrnak átadom,

Ő hordja minden terhem,

Eltörli bánatom!"

Ima nélkül nincs hit-élet. Imaélet nélkül nincs örök élet.

Aki nem imádkozik, annak lelke meghal levegőhiány miatt.

A megtérés az élettörténetünk egy része

Ha valaki így szól: "Én megtért ember vagyok!" - mindig akadnak olyanok, akik azt mondják: "Azt egy ember sem mondhatja magáról. Aki így beszél, az kevély."

De hát igaz ez?

Péter apostol azt írja olvasóinak: **"Olyanok voltatok, mint tévelygő juhok, de megtértetek a ti lelketek pásztorához."** Péter itt arra utal, hogy az ő életükben nagy fordulat történt. Azelőtt Jézus nélkül éltek, mint a pásztor nélküli juhok, de hallottak Jézus felől, felé fordultak és megtértek hozzá. Ezért írja Péter: "megtértetek". Hát kevélység ez? Kevélység a hívő embertől, vallást tenni arról, hogy ő Jézusé: - kevély a meggyógyult beteg, ha így szól: "Én egészséges vagyok!"

Nem, nem kevély a megtért ember, ha vallást tesz a megtérésekor Jézusban nyert üdvössége bizonyosságáról.

Az ember természeténél fogva tévelygő juh. Ez az állapota addig tart, míg a jó Pásztor meg nem találja tévelygő juhát.

- -Te is ilyen tévelygő juh vagy még?
- Nem, én nem vagyok az !
- Helyes! Mond hát mióta nem vagy az? Mikor talált meg Jézus?
- -Ó, ez olyan elmondhatatlan!
- Valóban nehéz beszéd? Vannak akik nagy súlyt fektetnek a megtérés napjának és órájának megjelölésére. De nem dátumot keresünk. De mi az időben élünk! Az lehet egy nap, egy hét, egy hónap, egy év, sőt egy évtized is. A hívő szülők a gyermekeiket

már korán Jézushoz igyekeznek vezetni. Hány hívő szülő gyermeke mondhatja azt: "Megtérésem ideje a gyermekkor". A hívő gyermek esetleg már lelki nevelése kezdetekor a gyermeki szíve vágyakozásával dönt, "megtér". Ez azonban ritka eset.

El tudod-e mondani megtérése történetét? Aki átélte azt a nagy örömet, amit Jézusban kapott üdvösség jelent számára, az el is tudja mondani, kibuggyan belőle, mint a feltörő forrás víz.

Vagy azt mondd: "Ilyen dolgról nem beszél az ember. Senkinek semmi köze hozzá. Ezt végezz el mindenki csendben az Ő Istenével!" Ez csak kibúvó részedről. Ha nincs lelki életed arról ami nincs, nem is beszélhetsz.

Mily szomorú! Az emberek mindenről szívesen beszélnek, csak Istenben nyert új életükről nem szeretnek beszélni. De hát miért? A Jézus szeretete, Istennek nagy irgalma sohasem lehet a beszélgetés tárgya?

Politikáról, természetről, háborúról, divatról, mások hibáiról lehet beszélni, - csak az Úrról nem? Ó, hány házaspár van, kik még egymás között sem szóltak soha arról, Aki az ő megmentésükért is leszállt a földre, hogy számukra bocsánatot és üdvösséget szerezzen!

Rossz honpolgár az, aki szégyelli királyát! Nyomorult keresztyén az aki, az ő mennyei királyáról nem akar, vagy nem mer beszélni másoknak.

Ó, jöjj és térj meg Ahhoz, ki régen vár reád s ne szégyelld a mi Urunkról való bizonyágtételt!

A megtérés nem vég, hanem kezdet

Sokan azt hiszik, hogy Istennek utolsó kívánsága a mi megtérésünk. Azért mondják, hogy majd ha kiélvezték, kigyönyörködték magukat ebben az életben, akkor majd a legvégén megtérnek.

De hát nem tudjátok, hogy a megtérés még nem a végcélja a keresztyén életnek, hanem csak kezdete? Nem az a cél, hogy gyermekedet felvegyék az iskolába, hanem az, hogy gyermeked ott előre haladjon az ismeretekben. Amikor katonává lesz az ember, csak a kezdetet tette meg, Azután jön a kiképzés s az ezzel járó gyakorlatok.

A megtérés sem egyéb, mint felvétel az Úr iskolájába, melyben a léleknek haladnia és növekednie kell. A megtérés: beállítás Jézus katonái sorába, s csak azután következik a hit nemes harca. **Nem elég belépned a szoros kapun, járnod is kell a keskeny úton, mely az örökéletre vezet.**

A világi ember azt hiszi, hogy a megtérés bűnnélküliség. Úgy gondolja a megtért embernek semmi bűnt sem szabad elkövetnie. A világ szerint a megtérés: tökéletesség. - Ez alapos tévedés. Ha a megtért ember valami hibát, bűnt követ el, azonnal kész a gúnyos megjegyzés: "Hát persze, ilyen a megtért ember!" Melyik hívő az, aki nem hallott még ilyen fájó megjegyzést?

A megtérés azonban nem tökéletesség az Írás szerint. Jézus a megtérést követő új élet kezdetét az ember születésével hasonlítja össze (János 3.) Midőn az ember újjászületik, amikor az Isten Szentlelkének munkája nyomán az új élet valakiben megindul, az illető olyan, mint a gyermek. A gyermek sok türelmet kíván. A gyermektől nem kívánhatjuk, hogy úgy

tegyen mindent, mint a felnőtt ember. Az badarság lenne. A világ pedig ezt a követéssel állítja Isten gyermekei elé.

Aki megtért, még nem lett tökéletessé. Csak az első lépést tette meg azon az úton mely a tökéletességre vezet. A normálisan fejlődő gyermek azonban növekszik. A régen látott növekvő gyermekre azt mondják: "De megnőtt, amióta nem láttam!"

Így van a megtért emberrel is. Az Úrral időről-időre való találkozása, összekapcsolódása növeli a lelkiekben, s a bűnökkel szembeni harcban mindig több ereje lesz.

A megtérés tehát csupán egy kezdet. Egy új élet kezdete. A kezdet után azonban növekedésnek kell következnie. Az újszülöttet gondozni kell, táplálni kell, hogy fejlődhessen, hogy növekedhessen. Ebben segíti a testvérek közössége.

A keskeny úton járni is kell, előre haladni, ha át léptél a szoros kapun!

Sokszor kérdeztem tőled: Megtértél-e már? Igen vagy nem?

Neked kell erre őszintén válaszolnod és Jézushoz térned, különben nincs számodra üdvösség.

Ne tartson vissza semmi sem! Ne engedd magad a körülményektől megkötöztetni!

Ne kérdezd, hogy mit mondanak az emberek, ha megtérsz, hanem azt kérdezd mit kíván tőled Isten, mit kíván a te Megváltód!

A megtérés dolgában ne kérj emberektől tanácsot, ne hallgass barátaidra, de még a szűkebb családotra sem. Nehogy a megtérésednek útját akarják állni, hanem fordulj a te Istenedhez tanácsért, kinek Igéje feléd is hangzik:

"Térjetelek énhozzám és én is tihozzátok térek."

És ***"Élek én, ezt mondja az Úr: Nem akarom az istentelen (hitetlen) halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen"***. Szülessen újjá és növekedjen. Térjetelek meg azért a ti gonosz útaitokról! Jézus a kegyelmét kínálja!

Forrásként felhasznált füzet: Kérdés, mely mindenkit érdekel 1912.

Modersohn E . munkája nyomán fordította és részben átdolgozta Nyáry P.